

МАЙДАН

ОЛЕНА УМРИШ

ОБМІН

Вже до вікон заглянув вечір,
Стихає день, печаллю вкривши плечі,
Туманять очі сполохані думки
І плаче свічка, забута на столі.

Немов у дзеркалі пливуть,
Летять мої роки -
"Театр тіней" на стелі й у житті.

Пора б збагнути - зцілення нема!
А я все мрію пригорнутись
Крізь біль розлуки й каяття
Бодай на мить до рідного гнізда.

Бодай на мить змінити
Фальшивих декорацій мішуру
На моїх Карпат незайману красу,
Пишні палаци - на тополі край доріг,
Панські шати - на вишиванок буйний квіт.

Розпечені скелі островів -
На коси верб та клекіт журавлів.
І цей нелюбий чужосвіт й ранкову спеку
Парфенону -

На маків полум'яний цвіт, на манівець,
Щедро зрошений росюю.

Суворість Візантійської ікони -
На тепло і мелодійність батьківської мови,
На Чумацький Шлях, на соняхи в долонях -
Усе оце я обміню на мудрість,
Сховану у побілілих скронях.

Вересень 2009

Знов червоніє земля - постигає калина.
Звістки від сина нема,
Він на фронті, там,
Де панує війна.
Де твій батько, дитинко?
Покалічила куля сліпа.
Знову рани
Розривають душі й тіла...
Де коханий?
Дівчина усе вигляда.
Він повернеться!!!
Але під порогом пригрілась
Приблуда-біда.
Дівчина не бачить, не чує,
Лиш думка біжить...
У могилі давно
Рідний сокіл лежить.
Коли ж сонце зійде,
Відігріє почорнілі серця?
Зглянься, Боже,
Дай нам сили, відваги, і розуму дай!
Бо Україна - це сильна держава,
Не для рабів цей гордий край!

Грудень 2017